

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 4567/2019
11.12.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Јелене Боровац, Бранка Станића, др Драгише Б. Слијепчевића и Татјане Матковић Стефановић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Синиша Цветковић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Министарство правде и државне управе, Основни суд у Врању, коју заступа Републички јавни правобранилац – Одељење у Лесковцу, ради дуга, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Врању Гж 1216/13 од 09.05.2014. године, у седници одржаној 11.12.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Врању Гж 1216/13 од 09.05.2014. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Вишег суда у Врању Гж 1216/13 од 09.05.2014. године.

Образложење

Правноснажном пресудом Вишег суда у Врању Гж 1216/13 од 09.05.2014. године, преиначена је пресуда Основног суда у Врању, Судска јединица у Бујановцу П 3891/12 од 08.04.2013. године, тако што је одбијен као неоснован тужбени захтев којим је тужилац тражио да се тужена обавезе да му на име дуга – накнаде за извршени рад исплати 700,00 динара, са законском затезном каматом у смислу члана 277. ЗОО, почев од 06.06.2003. године до исплате, као и да обавезе тужену да му исплати трошкове поступка од 30.800,00 динара. Тужилац је обавезан да туженој на име трошкова поступка исплати 18.000,00 динара.

Против правноснажне другостепене пресуде, тужилац је благовремено изјавио посебну ревизију, због погрешне примене материјалног права, на основу члана 404. Закона о парничном поступку.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије, на основу одредбе члана 404. став 1. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС" 72/11... 55/2014), Врховни касациони суд је нашао да у конкретном случају нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужиоца као изузетно дозвољеној предвиђени том одредбом.

Испитујући дозвољеност изјављене ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 5., у вези члана 479. став 6. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС" бр. 72/11, 55/14), Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу који не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе. Одредбом члану 479. став 6. ЗПП, прописано је да против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Тужба ради исплате износа од 700,00 динара поднета је суду 23.11.2012. године, а поступак је спроведен по правилима о спору мале вредности.

Како је побијаном другостепеном пресудом одлучено у спору мале вредности, у коме је према члану 479. став 6. ЗПП искључено право на изјављивање ревизије, то је ревизија тужиоца недозвољена.

Иако је побијаном одлуком преиначена првостепена пресуда, нема места примени одредбе о дозвољености ревизије из члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП, јер се наведена одредба може применити само када се примењује општи режим допуштености овог правног лека, али не и у споровима у којима је посебном одредбом овог Закона (ЗПП) или посебним законом, одређено да ревизија против одлуке у тој врсти спорова није дозвољена.

На основу наведеног одлучено је као у изреци, на основу члана 413. ЗПП.

**Председник већа-судија
Звездана Лутовац,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић